

Punkt 3. Dårligere kraftvarmeudnyttelse. Når en del af strømforbruget fremover bliver importeret, vil den hårfine balance i det nuværende danske system mellem strøm og kraftvarme blive forskubbet og medføre en dårligere udnyttelse af den kombinerede elvarmeproduktion. Resultatet bliver dårligere udnyttelse af den anvendte energikilde og dermed øget forurening.

Punkt 4. Øget strømforbrug kan blive et mål. Mange enkeltvirksomheder og en del mindre distributionselskaber vil ligge lige under grænsen for fri markedsadgang. Ifølge forslaget er et forbrug på 100 GWh grænsen. En del af disse vil sikkert anse det for fordelagtigt at øge strømforbruget, så de kommer på den rigtige side at streget.

Punkt 5. Import af atomkraftstrøm og anden forurenende strøm. Med forslaget følger også et brud på hidtidig dansk atomkraftpolitik. Godt nok har vi gennem udveksling med Sverige reelt importeret atomkraftstrøm, selv om de involverede altid har prøvet at forklare det som vandkraft. Men med forslaget her følger en helt generel accept af, at storforbrugere må importere strøm direkte fra f.eks. franske atomkraftværker.

Men også andre energiselskaber, herunder selskaber med anlæg, som i Danmark aldrig ville blive tilladt, vil kunne gå ind og underbyde på strømprisen. Og med den moral, der i dag er i f.eks. dansk industri og formentlig også i en lang række distributionselskaber på grund af manglende demokratisk struktur, vil man straks slå til og hermed forøge strømproduktionen på anlæg, som Danmark på andre måder politisk prøver at afskaffe.

Vi er efter min opfattelse ved et vendepunkt i dansk energipolitik. En af hjørnesteenerne, netadgangen, er ved at smuldre. Jeg står her med en tegning af konsekvenserne af elliberaliseringen. Det er en meget trætt minister og nogle vindmøller, der bøjer sig. Jeg er stærkt nervøs for, at miljø- og energiministeren løber trætt i kampen mod EU's liberalisering, og at det er vindmøllerne, der må bøje sig. Jeg vil derfor overrække ministeren denne tegning, og jeg håber, at det forbliver en karikatur.

Det skal heller ikke forstås sådan, at det er ondt ment. Jeg vil selvfølgelig stadig væk sammen med Enhedslisten gøre, hvad jeg kan for, at vi skal forsvare den vedvarende energi. Men vi mener, at en elliberalisering faktisk vil koste vedvarende energi. Og jeg håber, at ministeren i

ny og næ vil kigge på tegningen og huske, hvad det var, vi sagde i dag.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da det i forvejen som bekendt bl.a. er bestemt af Konkurrencerådet, at Danmark principielt skal være åbent for konkurrence med hensyn til elforsyningen, er det væsentligt at sikre, at overgangen til denne for elsektoren nye situation gennemføres med opmærksomhed på og med hensyntagen til de energipolitiske forpligtelser, som sektoren allerede har.

Åbningen for stigende konkurrence, som også ses i det øvrige Norden og EU, sikres via lovforslaget gradvis gennemførelse og regulering med fastslåen af, at miljøbeskyttelse, miljøvenlig el, forsyningssikkerhed og beskyttelse af forbrugere er elsektorens forpligtelse.

Så CD anbefaler regeringens forslag til lov om ændring af lov om elforsynings afbalancerede indførelse af konkurrence i elsektoren til positiv viderebehandling i udvalget.

Hermed har CD så også tilkendegivet, at CD afviser Enhedslistens forslag. Regeringens lovforslag tager tilstrækkelige hensyn til bl.a. miljø og forsyningssikkerhed.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti er positiv over for, at lovforslag nr. L. 239 er blevet fremsat. Det er jo en svag påbegyndelse af en liberalisering og en svag påbegyndelse af at bryde de forskellige monopoler, der ligger.

Vi mener dog stadig, at lovforslaget er alt for bureaukratisk, og vi mener, at det vil forhale den liberalisering, der burde finde sted. Dermed har jeg også sagt, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte Enhedslistens forslag, selv om det jo er rene ord for pengene. Der kan ministeren jo begrænse og bestemme, hvem der kan og må ind- og udføre elektricitet.

Vi vil rose Enhedslisten for den klare formulering af, hvad det er, man vil politisk, i stedet for at fremsætte noget, som ministeren jo gør her, hvor man lader, som om det er en påbegyndende liberalisering, og så er det det ikke alligevel.

Vi frygter også alle de bemyndigelser, der bliver givet til ministeren i dette lovforslag, og vi er meget spændt på at se de reaktioner, der må komme udefra, de deputationer, der må komme, og på den udvalgsbehandling, som nu skal til at finde sted. Vi mener, at der er alt for stramme grænser. Vi er uenige i den grænse, der er